

CONSTRUIR UNA NOVA POLÍTICA-PER CONSTRUIR UNA NOVA SOCIETAT

“Per uns estats generals de la raó democràtica-i(?)

1.- OBJECTIU

IMPULSAR UN ÀMBIT-MOVIMENT DE TROBADA, DE INTERCANVI D'EXPERIÈNCIES I FORMULACIÓ D'ALTERNATIVES A L'ACTUAL DESORDRE ECONÒMIC-SOCIAL I POLÍTIC.

Un àmbit de treball en xarxa, a l'hora pràctic–participatiu, per compartir experiències en marxa o en projecte ,impulsar propostes factibles; intercanvis, solidaritat, ajuda mútua... – **i teòric**–formular les bases del nou model econòmic i social, però també polític, de renovació de la participació política i de les institucions democràtiques, de valors, d'idees...amb voluntat de projecció cap el conjunt de la societat –buscar l'hegemonia- crear complicitats, fer sinèrgies, oferir alternatives pràctiques, creïbles, assolibles, compartides...

2.- JUSTIFICACIÓ

Pocs dubtes hi ha que – aprofitant la profunda i irreversible crisi del sistema econòmic del capitalisme financer, especulatiu i monopolista- estem davant un intent d'imposar, per part dels mateixos responsables d'aquesta crisi, **un nou “desordre” mundial**. Es pretén accentuar encara més la concentració i monopolització de la majoria de sectors productius, quan no el seu desmantellament pur i simple en els països considerats “perifèrics”, amb el sotmetiment de l'economia –i dels Estats- als interessos de l'especulació financera mundialitzada. No cal oblidar que **aquest procés comporta també la “destrucció” sistemàtica de sectors productius, de formes d'organització del treball, de formes de vida i de relacions socials i culturals...**

La imposició d'aquest nou “desordre” porta associades, com a condició i conseqüència, d'una part **el desmuntatge sistemàtic de les institucions i els instruments que han de garantir l'efectivitat dels drets socials, dels serveis públics, de la igualtat d'oportunitats**, donant peu a les injustícies de tota mena que estem patint; i d'altra part, l'ofensiva també es dirigeix **contra les llibertats personals, col·lectives i nacionals, tractant d'allunyar els centres de decisió institucional del control democràtic dels ciutadans**, deixant sense contingut la capacitat dels ciutadans de decidir i incidir en les polítiques dels governs electes...i, en general, de tot el que és propi d'un estat social i democràtic de dret, amb una forta tendència a la re-centralització dels àmbits de decisió política, no ja a nivell estatal, sinó a nivell europeu i d'altres institucions. Alhora, s'hi afegeix una brutal ofensiva política i ideològica –que vol imposar un “pensament únic”- per deixar sense efectes pràctics els principis i els valors recollits a la declaració universal dels drets humans: la dignitat i la igualtat de les persones, els drets a la salut, a l'educació, la solidaritat, la justícia social, la

sostenibilitat, les llibertats individuals, els drets dels pobles...., amb el menyspreu i la desqualificació de tot aquell o aquella que "pensi diferent" i que s'atreveixi a denunciar aquest estat de coses, i de tota mobilització social, activitat política o expressió intel·lectual que hi planti cara.

Però també és cert que al nostre país –Catalunya, com també a Espanya i a Europa-, som cada vegada més les persones (treballadors i treballadores, aturats i aturades, jubilats i jubilades, estudiants, intel·lectuals, docents, professionals, emprenedors i emprenedores, cooperativistes....) i els moviments, les plataformes i grups organitzats, les entitats, les associacions, les institucions acadèmiques i científiques, els sindicats, els partits... que des de diversos àmbits i per diversos mitjans ens estem **manifestant** i –el que és més important- **actuant** per denunciar, fer front i **construir alternatives** als diversos aspectes –econòmics, socials, politico-institucionals, ideològics..- d' aquesta ofensiva neo-liberal contra els pilars bàsica del denominat "estat del benestar" i de la sostenibilitat ambiental, que està portant a terme l'aliança entre el capitalisme especulatiu (identificat com "els mercats" i els "sectors financers") i la dreta política i les seves institucions (la pràctica totalitat dels governs europeus, la Comissió europea, el BCE, el FMI, el Banc Mundial, el G-20, etc) amb la complicitat dels poders mediàtics –els grans mitjans de comunicació..- i els seus intel·lectuals orgànics: acadèmics, professionals,.....

En efecte, són moltes i diverses les veus –individuais i col·lectives- que no sols clamen contra aquest estat de coses i li planten cara des de la denúncia i la protesta, sinó que estan sorgint iniciatives, accions, propostes organitzades.... que formulen, defensen i practiquen en tots els àmbits –però amb poca coordinació encara-, propostes alternatives perfectament vàlides per a construir un ordre que respongui a la "raó democràtica", als interessos de la majoria de les persones, amb respecte al medi i als recursos naturals.

Hi podem comptar les nombroses iniciatives de nova economia verda i social; de noves formes d'organitzar el treball, de produir, de consumir i de viure; de empreses o cooperatives d'economia social i d'integració; d'agricultura sostenible; de generació i distribució d'energies alternatives; les accions i iniciatives socials de les entitats del denominat tercer sector....

També cal comptar-hi els sindicats de classe; les entitats del "tercer sector" que practiquen la solidaritat social i la cooperació i els nous moviments, plataformes i organitzacions que s'oposen de forma efectiva a les manifestacions més punyents de les injustícies socials alhora que plantegen alternatives i reclamen canvis legislatius: plataformes d'afectats, etc. Les aportacions de professionals, d'acadèmics, de persones del món de la cultura, de l'art... i en fi –però no menys important- els partits i organitzacions que –des de les institucions i des de la societat- s'enfronten activament al pensament únic i assumeixen, expressen i donen contingut polític i legal a les alternatives de participació i renovació democràtica.

3.- DE LA DENÚNCIA A LA PROPOSTA

Si atenem als elements definidors de cada un d'aquests agents implicats –en major o menor mesura, amb més o menys abast...- i busquem elements comuns, valors compartits.... és fàcil detectar que n'hi ha forces i que tenen com a denominador comú la reclamació d'una DEMOCRÀCIA REAL I GLOBAL, d'una democratització de l'economia, dels processos de presa de decisió i també de les formes i maneres d'executar les polítiques,...entenent democràcia com el que sempre ha estat -o hauria de ser-: posar tots els factors de l'ordre social, econòmic i financer; les institucions polítiques (a tots els nivells, des del municipi fins a la Unió europea) i tots els instruments d'informació i de formació, al servei de la majoria, amb el govern de la majoria, amb instruments efectius i transversals –no jerarquitats- de participació informada i permanent, de la majoria.

Però el cert és que, malgrat les nombroses iniciatives, experiència, pronunciaments, manifestos, propostes que sorgeixen dels diversos moviments, entitats, associacions que es mouen amb aquests principis i objectius ..., **no existeix un espai de trobada, de intercanvi d'idees i d'experiències, de debat i formulació de propostes consensuades o majoritàries, que permetin articular i projectar una (o més) alternativa/es a la situació actual**, que sigui sectorial -l'econòmic, el financer, el social, l'ecològic, el cultural, el polític ...., però que tingui vocació de construir un model integrador (més que no pas integral), que posi de relleu els elements comuns, els ideals i objectius compartits. Aquest àmbit –aquest espai- no sols ha de ser d'intercanvi, de posta en comú i d'articulació d'alternatives, sinó que –ahora- ha de buscar la projecció cap al conjunt de la societat, amb vocació de pedagogia i d'hegemonia de les idees; per fer creïble que "un altre món és possible" -una altra economia, forma de treballar, forma de viure, de participar i governar, d'informar-se... són possibles -. Unes propostes alternatives a l'actual model fallit, que es mostrin factibles i que siguin engrescadores, mostrant capacitat de canviar les coses en forma positiva, visible, progressiva però amb vocació de globalitat i de consolidació, a partir d'experiències i idees compartides.

4.- LA PROPOSTA: PER UN ESPAI ARTICULAT DE DEBAT, INTERCANVI, PROJECCIÓ...

Es tractaria doncs d'impulsades de baix, des dels diferents sectors interessats, un espai, ahora també moviment, de confluència progressiva, d'intercanvi, de formulació d'alternatives i de projecció cap el conjunt de la societat; a partir de la iniciativa i la implicació –en peu d'igualtat, però amb voluntat de confluència- de les persones i dels grups o col·lectius de tota mena que estan protagonitzant la protesta, la indignació i les alternativa. Un espai-moviment amb voluntat de definir, concretar i implementar els elements comuns definidors d'un nou estadi de recuperació i d'avenç de la democràcia, en totes les seves dimensions.

Aquesta iniciativa no pot ser impulsada directament, ni molt menys protagonitzada, per una força política concreta, però sí que pot ser una línia de treball concret, cap a la societat: de contacte, d'inventari, de suggeriment, de donar suport material...en que s'impliquin els adherits/adherides, amics/amigues de ICV, d'EUIA i d'altres que ens vulguin acompanyar, sense protagonismes.

Per fer-ho possible, caldria primer comentar aquesta idea, treballar-la, aprofundir-la, amb persones que estiguin tenint un protagonisme efectiu en els diferents àmbits, i que –una vegada definida millor la proposta- puguin projectar-la, impulsar-la, crear els àmbits de confluència i d'elaboració, convidar a més gent i a més grups a afegir-se, i establir tots plegats un programa de treball, una mètode, uns objectius temporals.... i també donar-hi nom.

Salvador Milà

22 de gener de 2012

---

i El nom no fa la cosa; és un suggeriment "per entendre'ns!" l'important són els objectius